

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний університет «Запорізька політехніка»

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

до виконання курсових робіт

**з дисципліни «Аналіз та оцінка потенціалу туристських
територій»**

для студентів спеціальності 242 «Туризм» всіх форм навчання

Запоріжжя
2021

Методичні вказівки до написання курсових робіт з дисципліни «Аналіз та оцінка потенціалу туристських територій» для студентів спеціальності 242 «Туризм» денної та заочної форм навчання / Укл.: В.М. Зайцева, О.М. Корнієнко – Запоріжжя: НУ «Запорізька політехніка», 2021. – 34 с.

Укладачі: В.М. Зайцева, к.п.н., професор, О.М. Корнієнко, к.е.н., доцент

Рецензент: А.В. Віндюк, д.п.н. професор

Відповідальний за випуск: О.М. Корнієнко

Затверджено
на засіданні кафедри
«Туристичного, ресторанного
та готельного бізнесу»

Протокол № 1 від 01.09.2021

ЗМІСТ

ВСТУП	4
1. СТРУКТУРА КУРСОВОЇ РОБОТИ	6
1.1. Титульний аркуш	6
1.2. Зміст	6
1.3. Вступ	7
1.4. Текстова частина	8
1.5. Висновки	10
1.6. Перелік посилань	10
1.7. Додатки	11
2. ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ	11
2.1. Побудова документа	11
2.2. Нумерація у курсовій роботі	13
2.3. Оформлення ілюстрацій	14
2.4. Оформлення таблиць	16
2.5. Оформлення формул	18
2.6. Оформлення переліку посилань	20
2.7. Оформлення додатків	22
3. РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПІДГОТОВКИ ДО ЗАХИСТУ КУРСОВОЇ РОБОТИ	22
4. ПЕРЕЛІК ВАРІАТИВНИХ ТЕМ КУРСОВИХ РОБІТ	23
5. ОЦІНЮВАННЯ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ	29
6. ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ	30
Додаток А	33
Додаток Б	34

ВСТУП

У відповідності до навчальних планів студенти виконують курсову роботу з дисципліни «Аналіз та оцінка потенціалу туристських територій». Написання курсової роботи є необхідним етапом для:

- закріплення теоретичних та практичних знань, здобутих студентами на лекціях та під час лабораторних занять;
- здобуття навиків самостійної роботи з елементами творчого пошуку, ініціативності;
- вироблення вміння узагальнювати теоретичні матеріали, аналізувати практичну інформацію, працювати зі спеціальною літературою, довідковими виданнями тощо;
- розвитку навиків формулювання власних висновків, чіткої аргументації, обґрунтування рекомендацій та пропозицій.

В результаті написання курсової роботи студент повинен вміти:

- самостійно працювати з джерелами та літературою;
- обґрунтовувати та формулювати актуальність обраної теми, мету, завдання і структуру роботи;
- володіти методами проведення дослідження;
- робити науково-обґрунтовані висновки з вивченого матеріалу;
- викладати матеріал грамотно, логічно, з дотриманням правил цитування та зазначенням посилань на роботи інших авторів;
- грамотно ілюструвати роботу з допомогою рисунків і таблиць;
- оформляти роботу у відповідності з вимогами, що пред'являються до науково-дослідницьких робіт;
- виконати задану роботу в строго визначені терміни.

Метою виконання курсової роботи є поглиблення, систематизація, закріплення теоретичних та практичних знань та навичок з дисципліни, опрацювання спеціальної літератури, формування навичок самостійного узагальнення думок вчених, досвіду з аналізу і оцінки потенціалу туристичних територій.

Орієнтовна тематика курсових робіт та регламент їх виконання встановлюються на початку навчального семестру. Студент самостійно вибирає тему курсової роботи і узгоджує її з науковим керівником.

Основними етапами виконання курсової роботи є:

- вибір теми курсової роботи;

- вивчення спеціальної літератури і складання плану роботи;
- збір вихідної інформації на підприємствах туристичної індустрії;
- аналіз одержаних матеріалів;
- формування тексту курсової роботи;
- обґрунтування висновків та пропозицій;
- оформлення роботи;
- подання та захист курсової роботи.

Вибір теми курсової роботи здійснює науковий керівник разом зі студентом із запропонованої кафедрою тематики курсових робіт із дисципліни «Аналіз та оцінка потенціалу туристських територій». Під час вибору теми необхідно врахувати наукову та практичну актуальність, перспективність, відповідність профілю навчання студента, наявність необхідних матеріалів для написання роботи, можливість самостійної роботи студента, а також теми майбутньої кваліфікаційної роботи.

Перевірка роботи науковим керівником здійснюється тільки після реєстрації її на кафедрі. Перевірена робота повертається студенту для усунення зауважень та підготовки до захисту, або взагалі для переробки, виправлення або написання нової роботи, в тому числі по новій темі.

Студент зобов'язаний при написанні курсової роботи виконувати всі вказівки наукового керівника.

Захист курсової роботи проходить по черзі, відповідно складеному графіку. При захисті студент повинен розкрити сутність проекту, коротко викласти його основні пункти проаналізувати отримані результати, зробити висновки й відповісти на запитання викладача.

Курсові роботи, які не відповідають вищеперерахованим вимогам, затвердженому плану, до захисту не допускаються і повертаються студенту на доопрацювання.

Студенти, які порушили строки подання курсової роботи на кафедру, до екзаменаційної сесії не допускаються.

1. СТРУКТУРА КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсова робота повинна мати таку структуру:

- а) титульний аркуш;
- б) зміст;
- в) вступ;
- г) текстову частину, що містить всі розділи згідно плану;
- д) висновки (в цілому по всій роботі);
- е) перелік посилань;
- ж) додатки (якщо такі необхідні).

1.1. Титульний аркуш

Титульний аркуш є першим аркушем курсової роботи. Виконують його згідно з ДОСТ 2.105-95 на аркуші формату А4.

Титульний аркуш містить:

- назву міністерства, до сфери управління якого належить навчальний заклад;
 - назву навчального закладу;
 - факультету;
 - найменування кафедри;
 - тему курсової роботи;
 - прізвище, ім'я, по батькові, групу студента;
 - науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я, по батькові керівника курсової роботи;
 - місто і рік (без написання слова «рік» або «р.»).
- Зразок титульного аркушу наведено у Додатку А.

1.2. Зміст

Зміст подають на початку роботи. Він містить найменування та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів та пунктів (якщо вони мають заголовки), зокрема вступу, загальних висновків, переліку посилань та додатків.

Зразок змісту наведено у Додатку Б.

1.3. Вступ

Вступ розташовують на окремій сторінці.

Вступ являє собою найвідповідальнішу частину роботи, оскільки містить в зжатій формі всі фундаментальні положення, обґрунтуванню яких присвячена курсова робота.

Писати вступ методологічно краще не на початку, а по закінченню дослідження, коли основна частина роботи вже повністю готова. Інакше навряд чи вдасться уникнути неточностей і повторної роботи.

Вступ починається з невеликої преамбули, де згадується суть і стан досліджуваної проблеми, її значущість в сучасних умовах, вказується на необхідність наукового дослідження. Далі вступ складається в наступному порядку.

1. Актуальність теми.
2. Мета та задачі дослідження.
3. Об'єкт та предмет дослідження.
4. Методи дослідження.
5. Структура курсової роботи.

Розглянемо всі пункти по порядку.

1. Актуальність дослідження містить положення і доводи, що свідчать на користь наукової і прикладної значущості виконаної роботи. Правильно сформульована актуальність теми свідчить про наукову зрілість і професіоналізм студента. Актуальність знаходиться в тісному зв'язку з вирішуваною в роботі науковою проблемою. Для обґрунтування актуальності слід також дати короткий аналіз літератури, де показати, що дана тема в даному аспекті до проведення даного дослідження не була вивчена.

2. Метою дослідження в загальному випадку є розробка інструментарію вирішення визначеної проблемної ситуації.

Мета курсової роботи розкривається в задачах дослідження, що на теоретичному (методологічному, концептуальному), аналітико-прикладному (модельному, інструментальному) і практичному рівні розкривають її зміст.

3. Обов'язковим елементом вступу курсової роботи є визначення об'єкту і предмету дослідження.

Об'єкт дослідження – це процес або явище, що породжує проблемну ситуацію, яку обрано для вивчення. Наприклад: «процеси

управління фінансовою діяльністю підприємства».

Предмет дослідження міститься в межах об'єкта, тобто представляє його структурну або функціональну складову. Наприклад: «механізм оптимізації фінансової стратегії підприємства».

Об'єкт і предмет дослідження як категорії наукового процесу співвідносяться між собою як загальне і часткове.

4. У методах дослідження студентом подається перелік методів, використаних в даному науковому дослідженні. Методів дослідження існує в науковій практиці достатньо багато; їх перелік (з поясненнями) займає в спеціальних посібниках і методичних вказівках об'єм до 10 сторінок і більше. Якщо є утруднення з формулюванням цієї частини введення – варто прочитати спеціальну методичну літературу.

5. Наприкінці вступу слід навести структуру курсової роботи: кількість сторінок, розділів, рисунків, таблиць, кількість використаних джерел у переліку посилань.

1.4. Текстова частина

Основна частина курсової роботи – найбільша за обсягом і займає не менше 2/3 роботи. Саме в ній викладається суть проблеми, розкривається тема, визначається авторська позиція.

Виклад тексту курсової роботи краще вести від третьої особи. Висловлювати думки використовуючи займенник «я» не прийнято. В той же час, не можна визнати вдалим зайве переважання тексту займенником «ми», фразами «на нашу думку», «вважаємо», «думаємо» – це абсолютно нормально, але, в той же час, створює неусвідомлене враження, що роботу писав колектив авторів. Найбільш вдалі в цьому плані більш невизначені словесні обороти, наприклад: «представляється, що», «розроблений підхід дозволяє», «спочатку проводився опит», «даний висновок зроблений на підставі» й т.д.

У науковій роботі недопустимі вульгаризми і ненаукові вирази. При викладі тексту курсової роботи слід також прагнути уникати тавтологій, граматичних, лексичних і синтаксичних помилок.

Порядок викладу матеріалу в роботі завжди підпорядкований мети дослідження. Поділ матеріалу на розділи, розділи, підрозділи, їх послідовність повинні бути логічно виправданими. Назви розділів повинні відображати вирішувану проблему.

Кожний розділ починають з нової сторінки.

Всі розділи повинні бути відносно пропорційними за обсягом.

Бажано основну частину роботи поділити на три розділи: теоретичний, аналітичний та розробницько-впровадзувальний.

У першому розділі необхідно викласти сутність проблеми, яка досліджується, розглянути еволюцію підходів до її вирішення, рівень розробки на сучасному етапі. Крім цього, слід зробити аналіз та узагальнення концепцій і наукових підходів, які існують у фаховій літературі, визначити дискусійні аспекти й невирішені питання.

У другому розділі – аналітичному – необхідно зробити організаційно-економічний аналіз об'єкта дослідження й умов його господарювання, визначити основні проблеми підприємств туристичної сфери й перспективи розвитку. Детально слід проаналізувати той аспект господарської діяльності, що є предметом дослідження.

Основний аналітичний матеріал, проміжні розрахунки (вибірково) та отримані кількісні результати подаються в таблицях та рисунках у межах цього розділу або виносяться в додатки. Метою виконання аналітичної частини курсової роботи є перевірка вміння студента аналізувати отримані дані, співвідносити різні показники тощо.

У третьому розділі, який носить прикладний, розробницько-впровадзувальний характер, необхідно розкрити зміст заходів, що пропонуються й спрямовані на вдосконалення того аспекту туристського бізнесу, який становить предмет дослідження. Рекомендації й пропозиції повинні мати наукове обґрунтування й виходити з результатів аналізу, отриманого в попередньому розділі роботи. Доцільно визначити шляхи оптимізації системи ресурсного та інформаційно-аналітичного забезпечення рішень, які пропонуються.

Практичне значення пропозицій та рекомендацій повинно бути підтверджено техніко-економічними розрахунками й визначенням ефекту, який очікується від впровадження.

Треба пам'ятати, що кожен розділ повинен бути не менше 10 сторінок за обсягом, а підрозділ – не менше 3-4 сторінок.

Відповідальність за зміст роботи покладається на автора. За студентом залишається право на виклад матеріалу у власному розумінні. Відстоювати свою точку зору студент повинен при захисті роботи.

1.5. Висновки

У висновках підводиться підсумок виконаної роботи. В ньому наводять одержані результати роботи, рекомендації щодо використання результатів розробки, основні напрями подальшої роботи в галузі.

Ця частина роботи невелика за об'ємом (близько 2-3 сторінки), проте вона має особливу важливість, оскільки в завершеній і логічній та бездоганній формі повинні бути представлені підсумкові результати виконаної роботи.

У висновках необхідно співвіднести отримані висновки з цілями і завданнями, поставленими у вступі. Повинні бути підсумовуванні основні результати дослідження, сформульована суть розв'язаної проблеми.

Окремо слід підкреслити, що цілі дослідження були досягнуті, а всі поставлені завдання вирішені.

1.6. Перелік посилань

Перелік посилань – елемент бібліографічного апарату, який містить бібліографічні описи використаних джерел та розміщується після висновків.

Бібліографічний опис складають безпосередньо за друкованим твором або виписують з каталогів та бібліографічних покажчиків повністю без пропусків будь-яких елементів, скорочення назв та ін. Завдяки цьому можна уникнути повторних перевірок, вставок пропущених відомостей.

Джерела треба розміщувати в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків, але законодавчі документи потрібно розташовувати в самому початку переліку посилань.

Перелік посилань в курсовій роботі повинен налічувати не менш 15 джерел.

У перелік вносять всі використані джерела інформації: підручники, навчальні посібники, довідники, монографії, періодичні видання (журнали, газети), наукові праці відповідних організацій, стандарти, каталоги, нормативно-технічні документи, авторські свідоцтва, патенти та ін.

1.7. Додатки

У додатках вміщують матеріал, який доповнює текст курсової роботи, але має великий обсяг, або, якщо включення його до основної частини може змінити впорядковане й логічне уявлення про роботу.

Додатками можуть бути:

- графічний матеріал;
- таблиці, що доповнюють основний текст;
- розрахунки;
- оригінали фотографій;
- ілюстрації допоміжного характеру;
- інші матеріали.

2. ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

2.1. Побудова документа

Курсовий проект виконується машинописним способом за допомогою комп'ютера гарнітурою Times New Roman, через полуторний інтервал, розмір шрифту 14 пт на одній стороні аркуша білого паперу формату А 4 (210 x 297 мм). Рамку полів не проставляють. Загальний обсяг курсового проекту становить не менш 25 аркушів, але й не більше 50.

Верхнє та нижнє поле дорівнює 2 см, ліве – 3 см, праве – 1,5 см.

Робочою мовою курсової роботи є українська.

Всі сторінки роботи, включаючи додатки, повинні мати порядкову нумерацію в межах усієї роботи і позначаються арабськими цифрами без крапки в кінці в правому верхньому кутку Times New Roman, розмір шрифту 14.

Текст основної частини курсової роботи поділяють на розділи, підрозділи, пункти та підпункти. Заголовки структурних частин роботи «ЗМІСТ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами у середині сторінки симетрично до тексту. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу.

Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою.

Переноси слів у заголовках підрозділів не допускаються. Якщо заголовок не міститься в одному рядку, то другу й наступні рядки варто писати також з абзацного відступу.

Не допускається розміщувати назву розділу, підрозділу, а також пункту й підпункту в нижній частині сторінки, якщо після неї знаходиться тільки один рядок тексту.

Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу в розрядці в підбір до тексту. В кінці заголовка, надрукованого в підбір до тексту, ставиться крапка.

Переноси слів у заголовках пунктів не допускаються. Якщо заголовок не міститься в одному рядку, то другу й наступні рядки варто писати без абзацного відступу.

Кожний розділ треба починати з нової сторінки.

Відстань між заголовком і текстом, між заголовками розділу й підрозділу дорівнює 3 інтервалам (пропущений один рядок).

Усередині розділів, підрозділів, пунктів або підпунктів можуть бути наведені перерахування.

Перед кожною позицією перерахування варто ставити дефіс.

Приклад:

- туруператор;
- турагент;
- туристська фірма.

При необхідності посилання в тексті документа на одне з перерахувань, перед кожною позицією перерахування варто ставити малу літеру, після якої ставиться дужка. Для подальшої деталізації перерахувань необхідно використовувати арабські цифри, після яких ставиться дужка.

Приклад:

I. Індустрія гостинності:

- 1) поняття готель;
- 2) поняття послуга.

II. Служба бронювання:

- 1) організація служби;
- 2) посадові обов'язки.

У кожному разі запис перерахувань пишеться малими літерами з абзацного відступу. Наприкінці кожного рядка перерахування, крім

останньої, ставиться крапка з комою. Останній рядок перерахування повинен закінчуватися крапкою.

При необхідності застосування умовних позначок, зображень або знаків, не встановлених діючими стандартами, їх варто пояснювати в тексті.

При викладанні матеріалу на кожній сторінці та наприкінці розділу, підрозділу пункту ставиться посилання на використану літературу у квадратних дужках (не менш 2 посилань на аркуші). Крапка в кінці речення ставиться за квадратними дужками посилання.

Якщо при написанні абзаців, розділів та ін. використано більше ніж одне джерело, то їх розміщують в ранжированому порядку розділяючи крапкою з комою, або через тире, якщо нумерація послідовна.

Приклад:

[1].

[1; 5; 17].

[1–5, 8–11, 32].

При використанні інформації, зібраної в Інтернеті, необхідно її обробити: текст повинен бути відредагований відповідно до вищевказаних параметрів, не містити рекламних закликів, наприклад: «...Обов'язково відвідаєте цю країну!», «У ресторанах країни Ви відчуєте всю принадність і вишуканість Сходу!», «Тут є все для Вашого відпочинку й оздоровлення:...»; містити посилання, що відносяться тільки до нашої держави.

2.2. Нумерація у курсовій роботі

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, малюнків, таблиць, формул подають арабськими цифрами без знака №.

Першою сторінкою роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок. На титульному аркуші та змісті номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці.

Звертаємо увагу на те, що всі аркуші, на яких розміщені згадані структурні частини, нумерують звичайним чином. Не нумерують лише їх заголовки, тобто не можна друкувати: «1. ВСТУП» або «РОЗДІЛ 6. ВИСНОВКИ». Номер розділу ставлять після слова

«РОЗДІЛ», після номера ставлять крапку, потім друкують заголовок розділу, наприклад, «РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ТУРИСТИЧНО-РЕКРЕАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ».

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. В кінці номера підрозділу ставлять крапку, наприклад: «2.3.» (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку йде заголовок підрозділу.

Пункти нумерують у межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з порядкових номерів розділу, підрозділу, пункту, між якими ставлять крапку. В кінці номера ставлять крапку, наприклад: «1.3.2.» (другий пункт третього підрозділу першого розділу). Потім у тому ж рядку йде заголовок пункту. Пункт може не мати заголовка.

Підпункти нумерують у межах кожного пункту за такими ж правилами, як пункти.

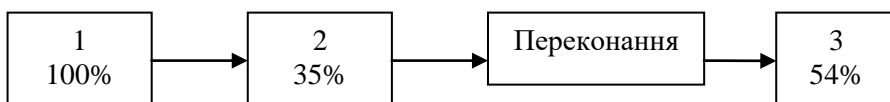
2.3. Оформлення ілюстрацій

Ілюструють курсову роботу, виходячи із певного загального задуму, за ретельно продуманим тематичним планом, який допомагає уникнути ілюстрацій випадкових, пов'язаних із другорядними деталями тексту і запобігти невиправданним пропускам ілюстрацій до найважливіших тем. Кожна ілюстрація має відповідати тексту, а текст – ілюстрації.

Назви ілюстрацій розміщують після їхніх номерів. При необхідності ілюстрації доповнюють пояснювальними даними (підрисунковий підпис). Підпис під ілюстрацією звичайно має чотири основних елементи:

- найменування графічного сюжету, що позначається скороченим словом «Рис.»;
- порядковий номер ілюстрації, який вказується без знаку номера арабськими цифрами;
- тематичний заголовок ілюстрації, що містить текст із якомога стислою характеристикою зображеного;
- експлікацію, яка будується так: деталі сюжету позначають цифрами, які виносять у підпис, супроводжуючи їх текстом.

Приклад:

1 – прибуток за рік; 2 – прибуток за місяць; 3 – загальна тенденція

Рис. 1.1 – Загальна схема прибутків турфірми

Текстова частина (написи, пояснення в рисунках) виконується тим же кеглем як і весь текст роботи. Треба зазначити, що експлікація не замінює загального найменування сюжету, а лише пояснює його.

Якщо тексту в схематичних рисунках дуже багато, то в цьому випадку допускається використання одиничного інтервалу між строками.

Основними видами ілюстративного матеріалу в курсовій роботі є: рисунок, схема, діаграма та графік.

Ілюстрації позначають словом «Рис.» та нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, поданих у додатках.

Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу та порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка.

Після позначення номера ставиться тире, а далі пишеться назва рисунку з великої літери.

Ілюстрації виконують переважно у чорно-білій кольоровій гамі. Напівтонові та кольорові ілюстрації дозволяється використовувати тільки у випадках, коли це потрібно з точки зору подання додаткової інформації, при цьому їх розміщують у додатках.

Номер ілюстрації, її назва та пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією посередині аркушу. Якщо в курсовій роботі подано всього одну ілюстрацію, то її теж нумерують за загальними правилами. Не варто оформлювати посилання на ілюстрації як самостійні фрази, в яких лише повторюється те, що міститься у підписі. У тому місці, де викладається тема, пов'язана із ілюстрацією, та де читачеві треба вказати на неї, розміщують посилання у вигляді вказу у круглих дужках «(див. рис. 3.1)» або зворот типу: «...як це видно з рисунка 3.1», або «... як це показано на рисунку 3.1».

Приклад:

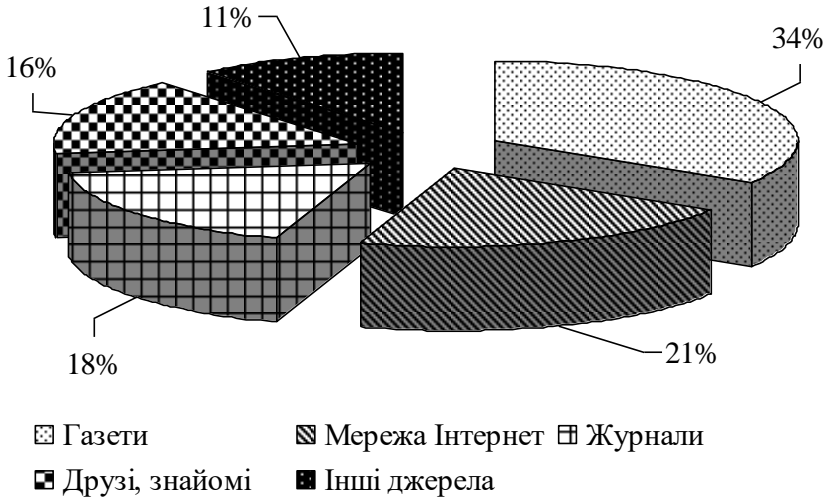

Рис. 3.3 – Розподіл клієнтів туристичного агентства «Felicity» щодо їх переваг до джерел інформації про туристичні послуги

Якість ілюстрацій повинна забезпечувати їх чітке відтворення (електрографічне копіювання, мікрофільмування). Ілюстрації треба вбудовувати в текст у згрупованому вигляді, якщо вони виконані у редакторі Word.

2.4. Оформлення таблиць

Цифровий матеріал, як правило, оформляють у вигляді таблиць. Таблиці застосовують для кращої наочності та зручності порівняння показників.

Таблиці слід нумерувати арабськими цифрами в межах кожного розділу. Номер таблиці складається з номера розділу та порядкового номеру таблиці, розділені крапкою.

Таблиці кожного додатку позначають окремою нумерацією арабськими цифрами з додаванням перед цифрою позначення додатку. Якщо в документі одна таблиця, вона повинна бути

позначена «Таблиця 1.1 – » або «Таблиця В.1», якщо вона приведена в додатку В.

Назва таблиці, при його наявності, повинна відображати її зміст, бути точною, короткою. Назву слід поміщати над таблицею.

Таблиця 2.1 – Приклад перенесення таблиці на наступну сторінку

Назва підприємства	Кількість працівників з вищою освітою, %	Стаж роботи в туристичному бізнесі, %				
		6 років	7 років	8 років	9 років	Більше 10 років
1. Інтурист	99	15	35			33
2. Сам	95	17	33			12
3. Гамалія	100	15	33			34

Продовження таблиці 2.1

Назва підприємства	Кількість працівників з вищою освітою, %	Стаж роботи в туристичному бізнесі, %				
		6 років	7 років	8 років	9 років	Більше 10 років
1. Інтурист	99	15	35			33
2. Сам	95	17	33			12
3. Гамалія	100	15	33			34

На всі таблиці документа повинні бути приведені посилання в тексті документа. При посиланні слід писати слово «табл.» з вказівкою її номера.

Заголовки граф і рядків таблиці слід писати з прописної букви, а підзаголовки граф – з рядкової букви, якщо вони складають одну пропозицію із заголовком або з прописної букви, якщо вони мають самостійне значення. В кінці заголовків і підзаголовків таблиць крапки не ставлять. Заголовки і підзаголовки граф указують в однині.

Таблиці зліва, справа, зверху і знизу обмежують лініями. Розділяти заголовки та підзаголовки боковика й граф діагональними лініями не допускається.

Горизонтальні та вертикальні лінії, що розмежовують рядки таблиці, допускається не проводити, якщо їх відсутність не затрудняє

користування таблицею. Головка таблиці повинна бути відокремлена лінією від решти частини таблиці.

Заголовки граф, як правило, записують паралельно рядкам таблиці. При необхідності допускається перпендикулярне розташування заголовків граф.

Висота рядків таблиці повинна бути не менше 8 мм.

Таблицю, залежно від її розміру, поміщають під текстом, в якому вперше дано посилання на неї, або на наступній сторінці, а, при необхідності, в додатку до документа.

Допускається поміщати таблицю уздовж довгої сторони листа документа.

При перенесенні частини таблиці на ту ж або інші сторінки назву поміщають тільки над першою частиною таблиці, при цьому в кожній частині таблиці повторюють її головку і боковик.

Слово «Таблиця», указують один раз зліва над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слова «Продовження таблиці» з вказівкою її номера (див. табл. 2.1).

Якщо в кінці сторінки таблиця уривається і її продовження буде на наступній сторінці, в першій частині таблиці нижню горизонтальну лінію, що обмежує таблицю, не проводять.

Якщо в графі таблиці поміщені значення однієї і тієї ж фізичної величини, то позначення одиниці фізичної величини указують в заголовку (підзаголовку) цієї графи (див. табл. 2.1).

За відсутності окремих даних, в таблиці слід ставити тире.

Замінювати лапками цифри, що повторюються в таблиці, математичні знаки, знаки відсотка і номери, позначення марок матеріалів і типоразмерів виробів, позначення нормативних документів не допускається.

За наявності в документі невеликого за об'ємом цифрового матеріалу його недоцільно оформляти таблицею, а слід давати текстом, розташовуючи цифрові дані у вигляді колонок.

2.5. Оформлення формул

При використанні формул необхідно дотримуватися певних техніко-орфографічних правил. Найбільші, а також довгі та громіздкі формули, котрі мають у складі знаки суми, добутку, диференціювання, інтегрування, розміщують на окремих рядках. Це

стосується також і всіх нумерованих формул. Для економії місця кілька коротких однотипних формул, відокремлених від тексту, можна подати в одному рядку, а не одну під одною. Невеликі та нескладні формули, що не мають самостійного значення, вставляються в середині рядків тексту.

У формулах, як символи слід застосовувати позначення, встановлені відповідними державними стандартами. Пояснення символів та числових коефіцієнтів, що входять у формулу, якщо вони не пояснені раніше в тексті, повинні бути приведені безпосередньо під формулою. Пояснення кожного символу слід давати з нового рядка в тій послідовності, в якій символи приведені у формулі. Перший рядок пояснення повинен починатися з абзацного відступу словом «де» без двокрапки після нього.

Приклад:

$$L_n(x) = \sum_{k=0}^n \frac{\prod_{i \neq k} (x - x_i)}{\prod_{i \neq k} (x_k - x_i)} f(x_k) \quad (2.1)$$

де L – прогнозуємий коефіцієнт; x – своєрідні компоненти.

$$\text{Загальний прибуток} = \text{Щоденна сума} + \text{Витрати} \quad (2.2)$$

Підставляти чисельні значення в початковий аналітичний вираз категорично забороняється.

Формули, наступні одна за одною та не розділені текстом, розділяють комою. Переносити формули на наступний рядок допускається тільки на знаках виконуваних операцій, причому знак на початку наступного рядка повторюють. При перенесенні формули на знак множення застосовують знак «х».

Формули повинні нумеруватися окремою нумерацією арабськими цифрами в межах кожного розділу або додатку, які записують на рівні формули справа в круглих дужках. Номер формули складається з номера розділу або додатку та порядкового номера формули, розділені крапкою, наприклад (3.1). Одну формулу позначають – (3.1). Посилання в тексті на порядкові номери формул дають в дужках, наприклад «... у формулі (3.1)».

2.6. Оформлення переліку посилань

Перелік посилань – елемент бібліографічного апарату, котрий містить бібліографічні описи використаних джерел та розміщується після висновків.

Найчастіше він формується у порядку появи посилань у тексті, за алфавітним принципом або у хронологічному порядку. Відомості про джерела, що належать до переліку, необхідно подавати відповідно до вимог Державного стандарту з обов'язковим наведенням назв праць.

Перелік посилань складають відповідно до вимог чинних нормативних документів (ДСТУ 8302:2015 «Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання»).

Приклади оформлення бібліографічних посилань:

Характеристика джерела	Приклади складання
Книги: Один автор	Шелеметьєва Т. В. Теоретичні та прикладні аспекти управління розвитком туризму в Україні : монографія. Запоріжжя, 2019. 350 с.
Два автори	Белікова М. В., Зайцева В. М. Перспективи розвитку історико-культурних заповідників України в туристичній сфері. LAP LAMBERT Academic Publishing, 2018. 141 с.
Три автори	Кукліна Т. С., Каптюх Т. В., Прусс В. Л. Ресторанна справа : технологія та організація послуг : навчальний посібник. Запоріжжя : Просвіта, 2018. 392 с.
Більше трьох авторів	Управління рекреаційними територіями : монографія. О. М. Гаркуша, В. В. Горлачук, І. М. Песчанська та ін. Миколаїв : Іліон, 2010. 235 с.
Без автора	Туристична галузь України в період євроінтеграції: теоретичний аспект : монографія / колектив авторів ; за заг. ред. проф. В. М. Зайцевої. Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2021. 183 с.
Статті: Один автор	Віндюк А. В. Спортивно-оздоровча анімація: види, функції, особливості організації. <i>Наукові записки. Серія: Педагогічні науки.</i> 2020. Вип. 190. С. 15–19.
Два автори	Гурова Д. Д., Зайцева В. М. Крафтовий півний туризм. <i>Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Географічні науки».</i> 2018. Вип. 9. С. 227–232.

Характеристика джерела	Приклади складання
Більше трьохавторів	Tsviliy S., Gurova D., Bulatov S. Reserves for reduction of labor capacity of hotel and restaurant product and their effective use in the enterprise personnel management system. <i>Інфраструктура ринку</i> . 2020. № 47. С. 123–128.
Тези доповідей	Журавльова С. М., Кукліна Т. С. Інноваційна діяльність в готельному бізнесі. <i>Стратегічні перспективи туристичної та готельно-ресторанної індустрії в Україні: теорія, практика та інновації розвитку</i> : матеріали Всеукр.наук.-практ. конф., 28-29 жовтня 2020 р. Умань : ВПЦ «Візаві», 2020. С. 104–106.
Частина видання	Никоненко С. В., Гресь-Євреїнова С. В. Просування бренду Запорізької області. <i>Туристична галузь України в період євроінтеграції: теоретичний аспект</i> : монографія. Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2021. С. 62–170.
Законодавчі та нормативні документи	Конституція України : офіц. текст. Київ : КМ, 2015. 98 с.
	Про вищу освіту : Закон України від 05.09.2016 р. № 2145-VIII. <i>Голос України</i> . 2016. 27 верес. (№ 178-179). С. 10–22.
	Про освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-20 (дата звернення: 15.11.2020).
Багатотомні видання	Інтелектуальна власність в Україні: правові засади та практика / за заг. ред. О. Д. Святоцького. Київ : Ін Юре, 1999. Т. 2. 260 с.
Стандарти	ДСТУ 4269:2003. Послуги туристичні. КЛАСИФІКАЦІЯ ГОТЕЛІВ [Чинний від 2004-07-01]. Вид. офіц. Київ, 2004. 16 с.
Автореферати дисертацій	Журавльова С. М. Стратегічне управління підприємством готельного господарства : автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.00.04. Харків, 2015. 23 с.
Електронні ресурси	Tsviliy S., Gurova D., Zhuravlova S. Coronavirus priorities in marketing management of microenterprises in the hospital field. <i>Інфраструктура ринку</i> . 2021. № 52. С. 120–125. URL: http://www.market-infr.od.ua/uk/52-2021 (дата звернення: 15.11.2021).
	Конституція України: Закон від 28.06.1996 №254к/96-ВР. База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show (дата звернення: 08.02.2019).

Вимоги щодо бібліографічного опису іншомовних видань в цілому такі ж самі, як і до вітчизняних видань.

2.7. Оформлення додатків

Додатки оформлюють як продовження курсової роботи на наступних її сторінках або у вигляді окремої частини, розміщуючи їх у порядку появи посилань у тексті роботи.

Якщо додатки оформлюють на окремих сторінках курсової роботи, кожний такий додаток повинен починатися з нової сторінки. Додаток повинен мати заголовок, надрукований угорі малими літерами з першої великої симетрично відносно тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово «Додаток __» і велика літера, що позначає додаток.

Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ь, наприклад, додаток А, додаток Б і т.д. Один додаток позначається як додаток А.

При оформленні додатків на окремому аркуші друкують великими літерами слово «ДОДАТКИ».

Текст кожного додатка за необхідності може бути поділений на розділи й підрозділи, які нумерують у межах кожного додатка. У цьому разі перед кожним номером ставлять позначення додатка (літеру) і крапку, наприклад, А.2 – другий розділ додатка А; В.3.1 – перший підрозділ третього розділу додатка В.

Ілюстрації, таблиці і формули, які розміщені в додатках, нумерують у межах кожного додатка, наприклад: рисунок Д. 1.2 – другий рисунок першого розділу додатка Д; формула (А. 1) – перша формула додатка А.

Додатки повинні мати спільну з курсовою наскрізну нумерацію сторінок.

3. РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПІДГОТОВКИ ДО ЗАХИСТУ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Захист курсової роботи є формою перевірки знань студента та фактичної його обізнаності щодо теми роботи.

На захист курсової роботи студент готує доповідь, вона може мати довільну форму і за часом не повинна перевищувати 5 хв. Після доповіді студенту задають питання керівники курсових робіт та студенти.

Результати захисту визначаються оцінками «відмінно», «добре», «задовільно» та «незадовільно». У випадках, коли захист курсової роботи визначається незадовільним, керівник встановлює, чи може студент подати на повторний захист той самий проект з доопрацюванням, чи він зобов'язаний опрацювати нову тему.

4. ПЕРЕЛІК ВАРІАТИВНИХ ТЕМ КУРСОВИХ РОБІТ

1. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму в Україні.
2. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму в Одеській області.
3. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Дніпропетровській області.
4. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Чернігівській області.
5. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Харківській області.
6. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Житомирській області.
7. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Полтавській області.
8. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Херсонській області.
9. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Київській області.
10. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Запорізькій області.
11. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Вінницькій області.

12. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Луганській області.
13. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Донецькій області.
14. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Миколаївській області.
15. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Кіровоградській області.
16. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Сумській області.
17. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Львівській області.
18. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Черкаській області.
19. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Хмельницькій області.
20. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Волинській області.
21. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Волинській області.
22. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Рівненській області.
23. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму в Івано-Франківській області.
24. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Тернопільській області.
25. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Закарпатській області.
26. Туристичний потенціал та перспективи розвитку туризму у Чернівецькій області.
27. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі в Одеській області.

28. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Дніпропетровській області.
29. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Чернігівській області.
30. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Харківській області.
31. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Житомирській області.
32. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Полтавській області.
33. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Херсонській області.
34. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Київській області.
35. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Запорізькій області.
36. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Вінницькій області.
37. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Луганській області.
38. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Донецькій області.
39. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Миколаївській області.
40. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Кіровоградській області.
41. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Сумській області.
42. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Львівській області.
43. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Черкаській області.

44. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Хмельницькій області.
45. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Волинській області.
46. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Волинській області.
47. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Рівненській області.
48. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі в Івано-Франківській області.
49. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Тернопільській області.
50. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Закарпатській області.
51. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі у Чернівецькій області.
52. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу в Одеській області.
53. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Дніпропетровській області.
54. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Чернігівській області.
55. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Харківській області.
56. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Житомирській області.
57. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Полтавській області.
58. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Херсонській області.
59. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Київській області.

60. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Запорізькій області.
61. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Вінницькій області.
62. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Луганській області.
63. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Донецькій області.
64. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Миколаївській області.
65. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Кіровоградській області.
66. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Сумській області.
67. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Львівській області.
68. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Черкаській області.
69. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Хмельницькій області.
70. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Волинській області.
71. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Волинській області.
72. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Рівненській області.
73. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу в Івано-Франківській області.
74. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Тернопільській області.
75. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Закарпатській області.

76. Сучасний стан та перспективи розвитку санаторно-курортного комплексу у Чернівецькій області.
77. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури в Одеській області.
78. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Дніпропетровській області.
79. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Чернігівській області.
80. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Харківській області.
81. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Житомирській області.
82. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Полтавській області.
83. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Херсонській області.
84. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Київській області.
85. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Запорізькій області.
86. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Вінницькій області.
87. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Луганській області.
88. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Донецькій області.
89. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Миколаївській області.
90. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Кіровоградській області.
91. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Сумській області.

92. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Львівській області.
93. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Черкаській області.
94. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Хмельницькій області.
95. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Волинській області.
96. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Волинській області.
97. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Рівненській області.
98. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури в Івано-Франківській області.
99. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Тернопільській області.
100. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Закарпатській області.
101. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної інфраструктури у Чернівецькій області.

5. ОЦІНЮВАННЯ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсова робота оцінюється за такими критеріями:

- актуальність обраної теми;
- значимість роботи для розвитку регіону;
- застосування теорій та методів туризмознавства;
- відповідність об'єкту та предмету проблем;
- ступінь розкриття теми;
- відповідність змісту роботи темі та завданню;
- відповідність стандартам оформлення;
- відповідність обсягу роботи вимогам;
- результати та значимість теоретичного розділу;
- результати та значимість практичного розділу;
- результати та значимість рекомендаційного розділу;

- самостійність виконання роботи;
- додержання здобувачем календарного плану;
- академічна добросесність здобувача;
- вміння здобувача представити результати.

Згідно з системою комплексної діагностики знань здобувачів в НУ «Запорізька політехніка» оцінка знань здійснюється за 100-бальною шкалою. Позитивною вважається оцінка від 60 до 100 балів.

Орієнтовні умови одержання позитивної оцінки (60–100 балів).

90-100 балів. Здобувачу слід: вкластися у встановлений термін підготовки; викладати теоретичний матеріал чітко, коротко, пов'язано й обґрунтовано; уміти оперативно розібратися в певній практичній ситуації, грамотно оцінити її, обґрунтувати власне рішення; упевнено відповідати на запитання комісії з захисту й без зауважень із їх боку.

75-89 балів. Здобувачу слід: викладати теоретичний матеріал обґрунтовано; укластися у встановлений термін підготовки відповіді; не мати складнощів при виборі відповідного рішення при аналізі запропонованої ситуації; уміти обґрунтувати ухвалене рішення; чітко, логічно й відповідати на запитання членів комісії з захисту.

60-74 балів. Здобувачу слід: викладати теоретичний матеріал у доступній для розуміння формі; розібратися в запропонованій ситуації і розробити пропозиції по її рішенню; стисло відповідати на запитання членів комісії; допускаються недостатню впевнені й чіткі відповіді, але вони повинні бути правильні та відповідати напрямку роботи.

Оцінка 1-59 балів вважається негативною за курсову роботу.

6. ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Аналіз та оцінка потенціалу туристських територій: навчальний посібник / Корнієнко О.М., Зайцева В.М., Кукліна Т.С., Пономаренко В.І. – Запоріжжя: ТОВ «ЛПКС» ЛТД, 2013. – 340 с.

2. Методичні рекомендації з дисципліни «Аналіз та оцінка потенціалу туристських територій» до виконання лабораторних занять та самостійної роботи студентів для студентів спеціальності 242 «Туризм» денної та заочної форм навчання / Укл.: О.М. Корнієнко. – Запоріжжя: НУ «Запорізька політехніка», 2021. – 44 с.

3. Бабікова К. О. Методичні аспекти оцінювання ресурсного потенціалу рекреаційного туризму в контексті євроінтеграції України. Агросвіт. 2021. № 13-14. С. 25–31. DOI: 10.32702/2306-6792.2021.13-14.25.

4. Коркуна О. І. Методичні засади оцінювання потенціалу розвитку туристично-рекреаційної сфери в економіці регіонів. Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія: Економіка. 2020. № 1(13). С. 153.

5. Михайлюк О. Аналіз природно-ресурсного, культурного і екологічного потенціалів для розвитку туризму в Одеській області / О. Михайлюк // Науковий вісник [Одеського національного економічного університету]. 2016. № 4. С. 204-217.

6. Огієнко А. В., Огієнко М. М. Теоретичні засади дослідження туристично-рекреаційного потенціалу // Проблеми системного підходу в економіці збірник наукових праць. 2020. Вип. 1(75). С. 31-38.

7. Оцінка туристично-рекреаційного потенціалу регіону : монографія / за заг. ред. В. Г. Герасименко. Одеса : ОНЕУ, 2016. 262 с.

8. Державне агентство розвитку туризму – <https://www.tourism.gov.ua/>

9. Стратегія регіонального розвитку Запорізької області на період до 2027 року – <https://www.zoda.gov.ua/news/48277/strategiyaregionalnogo-rozvitku-na-period-do-2027-roku.html>

10. Відділ туризму та курортів Запорізької обласної державної адміністрації – <https://www.zoda.gov.ua/article/2595/viddil-turizmu-takurortiv.html>

11. Розбудова інфраструктури о.Хортиця в рамках програми «Велике будівництво» – <https://www.zoda.gov.ua/article/2554>

12. Департамент культури і туризму Запорізької міської ради – <https://zp.gov.ua/uk/organizations/item/107/departament-kulturi-i-turizmu-zaporizkoi-miskoi-radi>

13. Туристичний портал (електронний сервіс) – <https://zaporizhzhia.city/>

14. Державна служба статистики. Економічна статистика / Економічна діяльність / Туризм – <http://www.ukrstat.gov.ua/>

15. Статистика в смартфоні – <https://play.google.com/store/apps/details?id=com.stainsmarte>

16. Статистичні служби країн світу – https://unstats.un.org/home/nso_sites/

17. Національна бібліотека України імені В.І.Вернадського – <http://www.nbuv.gov.ua/>

18. Національна бібліотека України імені Ярослава Мудрого – <https://nlu.org.ua/>
19. Державна науково-технічна бібліотека України – <https://dntb.gov.ua/>
20. Запорізька обласна універсальна наукова бібліотека – <https://zounb.zp.ua/>
21. Наукова бібліотека Національного університету «Запорізька політехніка» – <http://library.zntu.edu.ua/>
22. Туристична асоціація України – <http://www.tau.org.ua/>
23. Українська асоціація туристичних агенцій – <https://uata.com.ua/>
24. Асоціація індустрії гостинності України – <https://aigu.org.ua/>

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Національний університет «Запорізька політехніка»
Кафедра готельного, ресторанного та туристичного бізнесу

КУРСОВА РОБОТА

з дисципліни «Аналіз та оцінка потенціалу туристських територій»

На тему «СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ»

Студента (ки) _____ курсу _____ групи
спеціальності 242 «Туризм»

(прізвище та ініціали)
Керівник _____

(посада, вчене звання, науковий ступінь, прізвище та ініціали)

Національна шкала _____

Кількість балів: _____ Оцінка ECTS _____

Члени комісії

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

Запоріжжя
20__

Додаток Б

ЗМІСТ

ВСТУП	8
РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ТУРИСТИЧНО-РЕКРЕАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	11
1.1. Природні ресурси Львівської області	11
1.2. Культурно-історичні ресурси Львівської області	20
1.3. Інфраструктурні ресурси Львівської області	25
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	33
2.1. Передумови та сучасний стан розвитку галузі туризму у Львівській області	33
2.2. Аналіз готельного господарства Львівської області	43
2.3. Комплексна оцінка природного та історико-культурного потенціалу Львівської області	48
РОЗДІЛ 3. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТУРИСТСЬКОЇ ГАЛУЗІ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	62
3.1. Основні проблеми реалізації туристичного потенціалу Львівської області	62
3.2. Пріоритетні напрями розвитку туристської галузі Львівської області	73
3.3. Заходи щодо залучення іноземних інвестицій до Львівської області	89
ВИСНОВКИ	100
ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ	104
ДОДАТКИ	111
Додаток А	112
Додаток Б	113
Додаток В	114